

Dosarul nr. 2ra-1067/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. I. Potînga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

ÎNCHEIERE

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Asito Direct”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Eduard Zgardan, reprezentat de avocatul Radu Rusanovschi împotriva Societății pe Acțiuni „Asito Direct” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 27 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Asito Direct” și menținută hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 10 iunie 2016, Eduard Zgardan, reprezentat de avocatul Radu Rusanovschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Asito” SA, intervenient accesoriu Ștefan Străinu cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în rezultatul accidentului rutier care a avut loc la 7 noiembrie 2015 în mun. Chișinău, a fost deteriorat automobilul său de model „Dacia Logan”, cu n/î XXXXX.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI 03 215787 din 7 noiembrie 2015, vinovat în producerea accidentului rutier și cauzarea prejudiciului material a fost recunoscut Ștefan Străinu, conducătorul automobilului de model „Dacia Logan”, cu n/î XXXXX, care era posesorul poliței de asigurare obligatorie de răspundere civilă, eliberată de către CIA „Asito” SA.

A comunicat reclamantul că, în urma accidentului rutier s-a adresat către CIA „Asito” SA cu cerința de achitare a despăgubirii de asigurare, prezentând în acest sens actele întocmite de colaboratorii de poliție rutiere ce vizează producerea

accidentului și schemele locului accidentului, drept urmare, CIA „Asito” SA a deschis dosarul de daune nr. 151917R1.

La 11 noiembrie 2015, a fost întocmit raportul de evaluare a pagubei nr. 2625/11A, prin care a fost constatat că în urma accidentului rutier prin deteriorarea automobilului de model „Dacia Logan”, cu n/î XXXXX, a fost cauzat un prejudiciu material în mărime de 35 687,44 de lei.

Potrivit calculului CIA „Asito” SA, dânsul a primit despăgubire de asigurare în mărime de 15 748 de lei, sumă care în viziunea companiei de asigurare corespunde cu prejudiciul care i-a fost cauzat prin deteriorarea autoturismului ce îi aparține.

A evidențiat că la momentul primirii despăgubirii de asigurare a informat CIA „Asito” SA despre faptul că nu este de acord cu calculul efectuat.

La 17 mai 2016, a depus o reclamație la care a anexat actul de examinare a mijlocului de transport auto nr. 2625/11A din 11 noiembrie 2015, solicitând recalcularea sumei despăgubirii de asigurare luând în considerare și actul anexat, CIA „Asito” SA însă a refuzat efectuarea recalculelor.

A remarcat că CIA „Asito” SA este obligată să îi achite suma restantă în mărime 19 939,44 de lei (35 687,44 prejudiciul real cauzat – 15 748 de lei suma achitată de către pârâtă = 19 939,44 de lei suma restantă).

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 28 din Legea cu privire la asigurări nr. 414 din 22 decembrie 2016, art. 219 CPP, art. 4, 5, 39, 85, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la CIA „Asito” SA în beneficiul său a sumei de 19 939,44 de lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 800 de lei costul expertizei, precum și a cheltuielilor de judecată.

La 20 octombrie 2018, Eduard Zgardan, reprezentat de avocatul Radu Rusanovschi a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat încasarea de la CIA „Asito” SA în beneficiul său a sumei de 24 203 de lei cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 726 de lei – taxa de stat și a sumei de 4 000 de lei – cheltuieli pentru asistența juridică.

Prin hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoria Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

Au fost încasate din contul CIA „Asito” SA în beneficiul lui Eduard Zgardan suma bănească în cuantum de 24 203 de lei cu titlu de diferență de despăgubire de asigurare, suma bănească în cuantum de 2 126 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată alcătuite din taxa de stat și costuri pentru expertiza judiciară.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 27 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SA „Asito Direct” și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare, stabilind valoarea rămasă a automobilului „Dacia Logan”, cu n/î XXXXX, au luat în considerare constatările efectuate de către CEI „Cexin” SRL, în baza raportului de expertiză nr. 29 din 16 martie 2018, în care se identifică că valoarea prejudiciului constituie suma de 39 951 de lei, respectiv diferența reprezintă suma de 24 203 de

lei, reieșind din faptul că CIA „Asito” SA a achitat lui Eduard Zgardan suma de 15 748 de lei.

Astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că reclamantul este în drept de a solicita despăgubirea de asigurare de la pârâtă, iar ultima este obligată la plata acesteia.

La 18 mai 2021, prin intermediul oficiului poștal, SA „Asito Direct” a declarat recurs împotriva deciziei din 27 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată, întoarcerea executării cu încasarea forțată de la Eduard Zgardan în beneficiul SA „Asito Direct” a sumei în mărime de 24 203 de lei, a sumei de 2 126 de lei, în total a sumei de 26 329 de lei, precum și a cheltuielilor de judecată sub formă de taxa de stat și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 4 000 de lei.

În susținerea recursului a invocat că Eduard Zgardan, contrar prevederilor art. 21 alin. (2) din Legea nr. 414/2006, neîntemeiat s-a adresat către SRL „Exauto Plus” pentru examinarea repetată a autovehiculului și evaluarea pretinselor pagube, respectiv actele întocmite de SRL „Exauto Plus” nu pot constitui temei pentru achitarea despăgubirilor de asigurare și nu sunt opozabile SA „Asito Direct”.

A evidențiat că actul de examinare întocmit de SRL „Exauto Plus” la 11 noiembrie 2015, contravine procesului-verbal de constatare a daunelor din 11 noiembrie 2015 întocmit de asigurator.

Pretinsul raport de expertiză a fost întocmit în lipsa asiguratorului, respectiv nu este opozabil și nu poate fi imputat SA „Asito Direct”.

Așadar, prioritate are procesul-verbal de constatare a daunelor din 11 noiembrie 2015, deoarece a fost întocmit conform prevederilor art. 21 din Legea nr. 414/2006, fapt prevăzut de pct. 47 din Hotărârea Explicativă a Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 16 decembrie 2013.

A mai notat că potrivit materialelor cauzei autovehiculul de model „Dacia Logan”, cu n/î XXXXX, este fabricat în anul 2005, adică la data accidentului avea o vârstă de 10 ani, respectiv nu pot fi aplicate prețurile la piese noi din cataloage.

A precizat că la 11 ianuarie 2016, între CIA „Asito” SA și Eduard Zgardan a fost încheiat un acord, prin care au stabilit că despăgubirea reală constituie suma în mărime de 15 748 de lei, acesta având valoare de tranzacție de împăcare.

Mai mult, acordul din 11 ianuarie 2016, a fost executat, iar Eduard Zgardan a acceptat executarea acestuia, fapt ce confirmă valabilitatea acordului reieșind din prevederile art. 700 Cod civil.

Faptul că Eduard Zgardan a efectuat careva inscripții că chipurile nu este de acord cu suma nu afectează valabilitatea acestuia și irevocabilitatea acestuia.

Prima instanță neîntemeiat a pus la baza hotărârii raportul CEXIN din 16 martie 2018, deși raportul este întocmit cu încălcarea prevederilor art. 23 din Legea nr. 414/2006.

La 7 iunie 2021, în adresa lui Eduard Zgardan și Ștefan Străinu a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SA „Asito Direct”, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 215).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Eduard Zgardan și Ștefan Străinu să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 1 martie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 200), fiind recepționată de recurentă la 17 martie 2021, ceea ce se atestă prin ștampila instituției aplicată pe scrisoarea de însoțire a deciziei contestate, copia căreia este anexată la cererea de recurs (f. d. 209).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 18 mai 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Asito Direct”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Asito Direct”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SA „Asito Direct” urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Asito Direct”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru